

14. apr. 1842

FAKTA

Dato:

14. apr. 1842

Sidetæl:

Dagbog A, side 14

Dagbogens placering:

Det kgl. Bibliotek NKS 4201, I, 4°

Trykt udgave:

Mogens Lebech (red.): Et Aar af mit

Liv, København 1967, s. 59; Jesper

Svenningsen (red.): Seks år af et liv.

Johan Thomas Lundbye – Dagbøger

om tro, skæbne, kunst og kærlighed,

København 2018, s. 63-64

TRANSSKRIFTION

14 April.

Igaar tog jeg Mod til mig og gik atter op til Fru Ferral;¹ men hun, for hvis Skyld jeg kom var der ikke hjemme; jeg vil nu tage for Alvor fat paa mit Arbeide, saa vil jeg nok glemme dette Hele, jeg dog bør opsætte til jeg bliver mere moden som Kunstner, da vil vel ogsaa nok findes en Pige, om hun end ikke heder Louise Neergaard, der vil dele Ondt og Godt med mig. Ja, jeg vil male, tegne tænke kun paa Kunsten. Høyen² opflammede mig ret dertil igaar, da vi længe gik sammen inde i Antiksalen og senere betragtede Constantin Hansen[s] deilige Arbeider.³ Jeg maa slaae Alt Andet af Hovedet, skal jeg kunne staa nogenlunde selvstændig for Høyen, han har et skarpt Blik, og har længe dadlet det Vaklevarne hos mig. Det gjælder, som Mahmud den 2de sagde til en nye Storvezir, da Formanden var halshugget: Samle dine Tanker tilgavns, Storvezir! thi Alle veed, det er Alvor! – Ja Alvor er det at rive et yndigt Billede itu, for at jage efter en Dygtighed, jeg maaskee aldrig naaer. Skal jeg da rive disse Billeder ud af mit Bryst? – nei lad dem bo dybt derinde; naar Verden gaar mig imod, da vil jeg ty til dem, til Dig, elskelige Pige! – – Idag har [jeg] gjort det første Forsøg paa at tegne paa et Par forsøvede Plader, for at faa dem galvano grapherede. Snips og Terrys Hoveder,⁴ to smukke Hunde, jeg har tegnet hos Bauditzes.⁵ –

---

¹ Ane Marie Ferral, f. Busky (d. 1853), var søster til Louise Neergaards mor, Caroline Frederikke Louise Neergaard, f. Busky (1789-1872). Hun boede i 1842-43 som enke i Amaliegade 3.

² Kunsthistorikeren N.L. Høyen (1798-1870).

³ Constantin Hansen (1804-1880). Hofjægermester Carl Friedrich Balthasar Brun til Krogerup havde fra sin Italiensrejse i 1840-41 hjembragt seks landskaber malet af Constantin Hansen, hvilke indgik i anden ophængning af Kunstakademiets udstilling i 1842. (Emil Hannover: Maleren Constantin Hansen, København 1901, nr. 217, 218, 220, 221, 223 og 225).

⁴ Karl Madsen: Johan Thomas Lundbye 1818-1848, København 1949, nr. B13-14.

⁵ Lundbyes ven Peter Bauditz (1817-1864) var søn af oberst, senere generalmajor Carl Gustav Herinrich Bauditz, der boede i Torvegade på Christianshavn.

14. 14 April

Igaar tog jeg Med til mig, og gik altsø til Foss Terred, men kun for hans Skyld
jeg kom over de ikke hjemmede, og vil mig tage for Alvor på paa mit Under-
søg vil jeg nok glemme dette Offici, jeg dog har opsatte til jeg bliver mere vreden
som Kunstner, da vil vel ogsaa mit Fjender en Bisp, som herin med ikke bedes
Louise Neergaard, der vil vele Omt og Gud med mig. - ja, jeg vil male, tegne
tanke kun paa Kunstner. Nogen afslammede mig net støtt, gaar, da vi
langt gik sammen inde: Antikvitæren og senere betragtede Constantin
Hanson delige Arbejder. - jeg maas slaa alle Kunst af Hovedet, skal jeg
kunne slaa nogetlunds selvstændig for Hjørnen, han har et skægt Billede,
og har længe sad let det Vakk omme hos mig. Det gjælder, som Mahomed den 2d.
sagde til en sine Hovmænd, da for manden i en Keds hugget: Sænde sine Tan-
ker til Gæns, Hovmænd! Thi Allah ved, det er Allah! - For Allah er det at give et
gudigt Billede thi, for at gøre efter en Lygteshed, jeg maaskee allig maas.
Skal jeg se mig disse Billeder ud af mit Bøst. - nei lad dem be sigt de
inde, naar Herden gaar mig i med, da vil jeg tryk til dem, til Dig, allehelige
P. p. - - - - - I dag har jeg net det første Forsøg paa at tegne paa et
paa fersalade Plader, for at fand dem galvanis grapherede. Lings og Temp.
Hovedet, to smukke Hvide, jeg har tegnet hos Davidtys. =

15 April

Naar jeg seer paa Constantin Hansons delige smaa Antikvitæ Landskaber paa
Nobillinger, da føler jeg, hvad jeg trænger til, og jeg kunde faa meget af
hans Forsoningsfrihed og Nærhet i mine Stykker. Han forsvinder ma-
sten ganske de øvrige Landskabs malere paa dem. Nobillinger. Han er
dog en Kunstner i Kunstens vore stalle af, men han er ikke i Vælden, hans
Arbejder blive kun endsside maaskee, og dog vil de have Værd, naar de
Dunnes løyft ind forglemte. Samme Tider synes jeg, at Kunstner maatte
kunne vore mig mere, jeg kan vore saa glad, naar jeg seer meget net samlet
og smukt af Melon eller Billedhuggerarbejde, det viskes saa velgjærende
paa Tindet, men der kommer andre Tider, da jeg synes, at en delig Kunst-
ner er ogsaa virkelig Lykkelig vord, hvorfor skal han, der glæded sig mange
ken søkte sine Dage og Løyer efter, hvad saa mange opnaar, og mange ikke
stjerne næsten paa. Thi ogsaa jeg kan blive foretrukket og skæmmet mig
ikke der ved, men jeg vil gøre mig Umage for at slippe af med med Tækt. jeg
vil seer at blive bedes af Lygteshed, saa vil Nor-Holm net vider at det
skikke mig, hvad det er mig fjendligt, selv i den allernærste Tid en mæde